

om han synes, det er rimeligt, som det er tilfældet her, at trække et tragisk trafikuheld frem som begrundelse for, at vi skal handle nu, når vi netop hører justitsministeren sige, at hun ønsker at lave en undersøgelse hen over sommeren som baggrund for et eventuelt lovforslag, hvis det viser sig, at der er baggrund for at lave et sådant forslag.

Jeg synes, det er tragisk, at der sker de her ulykker, men jeg synes til gengæld ikke, at vi skal begynde at lovgive spontant ud fra enkeltstående hændelser, og derfor synes jeg, at det er rimeligt, at vi lader justitsministeren få undersøgt det her forud for sådan et lovforslag.

Synes hr. Kim Christiansen ikke, at det er vigtigere, at vi får et grundigt beslutningsgrundlag, som der lægges op til her, eller ønsker man, at vi skal lave spontan lovgivning?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

For at svare på det sidste først vil jeg sige, at jeg mener, grundlaget er til stede. Der er talrige eksempler på, at der faktisk er behov for det her. Og så kan jeg jo vende spørgsmålet fra hr. Allan Niebuhr en lille smule om. Hr. Allan Niebuhr spørger, om det er relevant at trække en tragisk hændelse frem i sådan en debat her, og så kan jeg jo spørge hr. Allan Niebuhr, om hr. Allan Niebuhr mener, at det er nødvendigt at vente på endnu en tragisk hændelse, før man lovgiver på det her område.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Hr. Kim Christiansen var i sin ordførertale inde på, at det ikke var et spørgsmål om at hindre nogen – altså forsikringssselskaberne – i at tjene penge. Det er jeg da fuldstændig enig i, men fra konservativ side er vi altså ikke indstillet på, at vi vil pålægge borgerne – i det her tilfælde hesteejerne – en udgift, hvis der ikke er baggrund for det.

Med hensyn til de tragiske hændelser og det at undgå endnu en tragisk hændelse bliver jeg nødt til at spørge hr. Kim Christiansen: Vil en lovgivning hindre, at der sker flere tragiske hændelser? Det mener jeg ikke er tilfældet, jeg mener, at der her er tale om: Hvordan skal vi efterfølgende få betalt de ting, der sker? Jeg mener ikke, at vi ved at lovgive, som hr. Kim Christiansen ønsker det, dermed undgår flere uheld, for der er jo ikke nogen, der lukker deres heste ud på vejen med vilje.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg ved ikke, hvor meget spørgsmål der egentlig var i det, det var vel mere en kommentar.

Kl. 16.55

Så vil jeg til gengæld kommentere på hr. Allan Niebuhrs bekymring for, at man pålægger hesteejerne en udgift. Min bekymring kunne jo være lige så stor for pensionister, der ønsker at have en skødehund; dem pålægger man altså også en betragtelig udgift i form af en hundeforsikring, og så mener jeg nok, man også kan gå ind og gøre det for nogle, der langt hen ad vejen har det som erhverv, og jeg mener, at har man råd til på ren hobbybasis at erhverve heste og have dem til at gå, har man også råd til at forsikre dem, lige så vel som pensionisten, der skal forsikre sin hund.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 13/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det hedder i beslutningsforslaget, at Folketinget pålægger regeringen i indeværende samling at fremsætte et eller flere lovforslag, der har til formål at yde bedre beskyttelse af børn og unge mod voksnes seksuelle overgreb. Lovforslagene

skal indeholde bestemmelser om højere straffe, bl.a. ved gentagelseskriminalitet, tvungen behandling af dømt, afskaffelse af forældelsesfristen, forbud for pædofile mod at bosætte sig i visse områder, sikring af, at pædofilidømte ikke ansættes til at arbejde med børn samt forbud mod såkaldt sexchat med mindreårige over internettet.

Forslagsstillerne henviser bl.a. til, at flere sager, herunder den såkaldte Tøndersag, har vist et stort gab mellem borgernes retsbevidsthed og de faktiske tilstande inden for flere felter.

Jeg vil gerne slå fast, at også regeringen ser på alle former for seksuelt misbrug af børn og unge med den allerstørste alvor. Jeg er derfor helt enig i den overordnede intention bag forslaget: at sådanne forbrydelser skal straffes hårdt og konsekvent, og at vi skal gøre alt, hvad der overhovedet er muligt for at beskytte børn og unge mod seksuelt misbrug.

Det er også baggrunden for, at regeringen har iværksat en række initiativer for at beskytte børn og unge mod at blive udsat for seksuelle overgreb. Jeg kan bl.a. nævne regeringens handlingsplan om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, en handlingsplan, der sætter fokus på forebyggelsen og retsforfølgningen i disse sager og på den internationale indsats for at bekæmpe seksuelle overgreb mod børn.

Selv om regeringen til fulde kan tilslutte sig, at vi skal gøre alt for at bekæmpe seksuelt misbrug af børn og unge, kan regeringen ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, og jeg vil begrunde det i det følgende i forbindelse med en gennemgang af beslutningsforslagets enkelte elementer.

Den første del af beslutningsforslaget går ud på, at der skal idømmes hårdere straffe til personer, der dømmes for seksuelle overgreb mod børn. I bemærkningerne til beslutningsforslaget er det anført, at straffen for pædofili bør være mindst lige så hård som straffen for voldtægt.

Jeg er helt enig i, at straffene for seksuelt misbrug af børn skal være hårde, og at de skal være konsekvente. I 2002 blev der også gennemført en skærpelse af straffene både for voldtægt og for seksuelt misbrug af børn. Som opfølgning på disse strafsærpelser har Rigsadvokaten afgivet flere redegørelser om skærpelsernes virkning i praksis. Rigsadvokaten har senest i juli sidste år fastslået, at der i langt hovedparten af sagerne om seksuelt misbrug af børn i vidt omfang er taget hensyn til, at straffen efter lovændringen skulle skærpes.

Hertil kommer, at jeg for få måneder siden har anmodet Straffelovrådet om at overveje, om der gennem lovgivningen kan være anledning til at ændre eller justere strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn. Straffelovrådet skal i den forbindelse bl.a. se på, om der i visse sager kan være anledning til en yderligere forhøjelse af strafniveauet ud over den strafforhøjelse, der er gennemført på baggrund af strafsærpelserne i 2002.

Efter regeringens opfattelse bør vi afvente Straffelovrådets arbejde, sådan at vi derefter kan tage stilling til, i hvilket omfang der er behov for yderligere strafforhøjelser på området.

Forslagsstillerne lægger også op til, at der indføres tvungen behandling, herunder medicinsk kastration af personer, der dømmes for seksuelt misbrug af børn. Det er et spørgsmål, som vi også tidligere har haft lejlighed til at drøfte, bl.a. i Folketingets Retsudvalg.

Jeg kan i den forbindelse tilkendegive, at regeringen ikke kan støtte et forslag om tvangsmæssig medicinsk kastration. Jeg skal ikke her komme ind på alle detaljer om spørgsmålet, men jeg vil gerne nævne, at der ikke er noget, der tyder på, at behandling med kønsdriftdæmpende medicin ændrer på en uønsket seksuel orientering, men behandlingen kan sænke et meget påtrængende driftspres. Desuden må man være opmærksom på, at en kønsdriftdæmpende behandling omfatter både et psykoterapeutisk forløb og en medicinsk behandling, og det er jo selvsagt ikke muligt at tvangsbehandle med psykoterapi. Hertil kommer, at behandlingen med kønsdriftdæmpende medicin kan have alvorlige bivirkninger, bl.a. i form af afkalkning af knoglerne, leverbeskadigelse, udvikling af bryster og vægtforskydninger.

Kl. 17.00

Hvis behandlingen med kønsdriftdæmpende medicin skulle være en del af den idømte sanktion, som forslagsstillerne lægger op til, ville det forudsætte, at mediciner i nogle tilfælde skulle ske under tvang, herunder fastspænding. Den Almindelige Danske Lægeforening tager afstand fra tvangsbehandling og mener, at informeret samtykke er nødvendigt, før behandling iværksættes, sådan som tilfældet er nu. Lægeforeningen har i den forbindelse henvist til foreningens etiske regler samt til de internationale lægeetiske erklæringer, hvoraf det bl.a. fremgår, at en læge, der yder lægebehandling, kan svække patientens fysiske eller psykiske tilstand og kun må handle i overensstemmelse

med patientens interesse. Der er således både nationalt og internationalt væsentlige lægeetiske indvendinger imod tvangsmæssig anvendelse af medicinsk kastration.

Heller ikke på andre områder vil det give mening at indføre tvangsmæssig behandling. Det skyldes bl.a., at det er afgørende for behandlingens effekt, at den dømte erkender, at vedkommende har et behov for behandling. Skulle vi tvinge dømte, der ikke er motiverede til at modtage behandling, ind i vores forskellige behandlingsordninger, ville vi i bedste fald spille ressourcer, som kunne udnyttes langt bedre til behandling af andre dømte. I netop denne forbindelse synes jeg, det er vigtigt at få understreget, at man ikke kan gennemføre nogen virkningsfuld behandling af pædofilidømte, hvis de ikke selv medvirker aktivt i psykoterapien.

Det fremgår også af beslutningsforslaget, at forslagsstillerne ønsker forældelsesfristen i pædofilisager afskaffet. Siden 2000 har det efter straffeloven været sådan, at forældelsesfristen for en række seksualforbrydelser tidligst strammes på det tidspunkt, hvor den forurettede fylder 18 år. Denne regel blev indført efter forslag fra Børnerådet, og den betyder, at personer, der har været udsat for seksuelt misbrug som børn, har mulighed for at reagere over for dette misbrug, når de er blevet voksne.

Dette hensyn til offeret kan imidlertid efter regeringens opfattelse ikke begrunde, at forældelsesfristen afskaffes helt. Når vi skal vurdere, hvilke regler om forældelse der bør gælde, må der ske en afvejning af flere hensyn, og i den forbindelse må man bl.a. være opmærksom på, at det ofte vil være vanskeligt at klarlægge de faktiske omstændigheder i en sag, hvis forholdet er begået for meget lang tid siden. Det gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor der ikke er tekniske beviser, men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af vidneforklaringer fra offeret. I den forbindelse må jeg fremhæve, at en afskaffelse af forældelsesfristen ikke samtidig vil indebære en ændring af kravene til bevisernes styrke.

Det er regeringens opfattelse, at der med de gældende regler om forældelse af strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn er fundet en løsning, hvor der er en god balance mellem de forskellige hensyn, der gør sig gældende. Regeringen kan derfor ikke støtte en afskaffelse af forældelsesfristen på det omhandlede område.

Som et fjerde forslag har forslagsstillerne anført, at der ikke bør gives rabat i strafudmålin-

gen i tilfælde af flere begåede forbrydelser. Forslagsstillerne har i den forbindelse henvist til, at det er urimeligt, at man i tilfælde af flere overgreb mod et barn ikke får samme straf for det sidste overgreb som for det første, når man i modsætning hertil f.eks. får fuld bøde for alle forseelser ved flere samtidige overtrædelser af færdselsloven. På den baggrund ønsker forslagsstillerne, at der i sager om seksuelt misbrug af børn, hvor der efter straffeloven normalt idømmes fængselsstraffe, bliver indført et princip om såkaldt absolut kumulation.

Som anført i beslutningsforslaget anvendes absolut kumulation ganske rigtigt i et vist omfang på bødeområdet. Derimod er der i Danmark en meget lang tradition for, at vi med hensyn til fængselsstraffe ikke automatisk foretager en absolut kumulation, altså en fuldstændig matematisk sammenlægning af straffen for hver enkelt forbrydelse, i de tilfælde, hvor en person dømmes for flere forbrydelser. I stedet anvender vi normalt princippet om en såkaldt modereret kumulation, hvor der fastsættes en samlet straf inden for strafferammen. Hvis en person eksempelvis dømmes samtidig for to røverier, som efter retspraksis hver især vil give 2 års fængsel, er det altså ikke sådan, at vedkommende automatisk får 2 plus 2, altså 4 års fængsel.

Jeg kan ikke tilslutte mig et forslag om at lave grundlæggende om på, hvordan vi skal udmåle fængselsstraffe, også i tilfælde af, at der er begået flere forbrydelser. Jeg vil gerne understrege, at det jo ikke er sådan, at den nuværende ordning betyder, at det eksempelvis er gratis at begå forhold nr. 2 og 3. Strafferammerne i vores straffelov er jo ret vide, og det skyldes bl.a., at strafferammerne også skal kunne rumme grove tilfælde, hvor en person har begået flere strafbare forhold.

Når vi ikke anvender såkaldt absolut kumulation i forbindelse med fængselsstraffe, skyldes det også, at man i så fald kun ville kunne lægge vægt på selve gerningen uden at tage hensyn til oplysninger om gerningsmandens person. Dommerens opgave i forbindelse med strafudmålingen ville altså groft sagt blive reduceret til at være en regnemaskine med en gangefunktion. Hvis beslutningsforslaget blev gennemført, kunne man således ikke i samme omfang foretage en konkret vurdering af behovet for straf, hvor både lovovertrædelsernes grovhed og oplysninger om gerningsmandens person kunne indgå, så uanset at regeringen er helt enig i, at der bør udmåles meget følelige straffe ved seksuelt mis-

brug af børn, kan vi heller ikke på dette punkt støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17.05

Et af elementerne i beslutningsforslaget er et forslag om at indføre forbud imod, at pædofile bosætter sig inden for en bestemt afstand af børneinstitutioner, skoler, idrætsfaciliteter m.v. Desuden skal det sikres, at pædofilidømte ikke kan ansættes i stillinger, hvor der arbejdes med børn. Vi har her i landet som bekendt et almindeligt princip om, at folk, der har udstået deres straf, som udgangspunkt skal have de samme rettigheder som andre borgere, og det gælder også med hensyn til retten til frit at vælge, hvor man vil bo, og retten til arbejde. De netop nævnte forslag synes at bryde med dette princip, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Jeg vil samtidig nævne, at der efter omstændighederne kan ske visse indskrænkninger af en domfældts færden, f.eks. ved et såkaldt polititilhold efter straffelovens regler. Desuden indeholder straffeloven allerede i dag mulighed for at give personer, der er dømt for visse seksualforbrydelser, pålæg om ikke at indfinde sig bestemte steder eller om ikke at tage ophold i boliger sammen med børn under 18 år.

Jeg vil også gerne nævne, at vi for få år siden indførte regler om indhentelse af børneattester. Disse regler indebærer, at offentlige arbejdsgivere, der skal ansætte medarbejdere, eller fritidsorganisationer, der skal engagere frivillige ledere, som skal beskæftige sig med børn under 15 år, får oplysning om de pågældendes eventuelle domme for seksualforbrydelser mod børn. Disse regler giver altså et betydeligt værn mod, at personer, der tidligere er dømt for seksuelle overgreb mod børn, kan udnytte arbejde med børn og unge til på ny at begå den slags forbrydelser.

Endelig er der i beslutningsforslaget forslag om forbud mod sexchat med børn og forsøg på at lave sexaftaler med mindreårige over internettet. Forslaget vedrører således det, der nogle gange er blevet kaldt for grooming, og forslagsstillerne henviser bl.a. til den britiske lovgivning. Heri er der en bestemmelse, som gør det strafbart forsættligt at mødes med eller rejse i den hensigt at mødes med en person under 16 år, når man tidligere har mødt eller kommunikeret med den pågældende ved mindst to foregående lejligheder, og man på det givne tidspunkt har forsæt til at begå et nærmere angivet seksuelt overgreb mod den pågældende under eller efter mødet og hvor som helst i verden.

Den danske straffelovs regler om forsøg giver mulighed for at sætte ind over for seksuelle overgreb mod børn på et tidligt tidspunkt i gerningsforløbet. I modsætning til den britiske bestemmelse kriminaliserer de danske forsøgsregler ethvert forsættligt forsøg på seksuelle overgreb mod et barn, uanset om gerningsmanden har taget skridt til at mødes med barnet. Straffeloven rækker dermed i princippet videre end den britiske bestemmelse, og regeringen ser derfor ingen grund til at indføre et forbud, sådan som forslagsstillerne ønsker. Men når det er sagt, vil vi naturligvis gøre alt for at sikre, at internettet og andre kommunikationsmidler ikke i praksis fungerer som et fristed for voksne, der begår seksuelle overgreb mod børn. Jeg er derfor meget tilfreds med, at rigspolitiet i en række sammenhænge har styrket indsatsen for at forebygge og bekæmpe seksuelle overgreb via f.eks. internettet.

Sammenfattende kan regeringen af de grunde, jeg har været inde på, ikke støtte beslutningsforslaget. Det betyder imidlertid ikke, at regeringen sidder med hænderne i skødet. På en række områder er der, som jeg har nævnt, taget skridt til at styrke indsatsen imod seksuelt misbrug af børn og unge, og når det gælder intentionen bag beslutningsforslaget, er regeringen enig, nemlig at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at vores børn og unge ikke bliver udsat for seksuelle overgreb.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Tak til justitsministeren for gennemgangen af vores forslags seks punkter. Jeg er glad for, at i hvert fald et af dem ser ud til at kunne blive støttet af justitsministeren. Vi ville selvfølgelig gerne have haft alle seks vedtaget, men i og med at justitsministeren tilsyneladende ikke vil støtte de sidste fem, kan det jo være, at der er andre partier, som vi kan få til at støtte forslagene.

Når det så er sagt, vil jeg spørge justitsministeren: Ministeren nævner, at med hensyn til højere straffe for sexmisbrug af børn har man nu bedt Rigsadvokaten om en fornyet gennemgang af tingene, og jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad er tidsperspektivet helt præcis, og i og med at vi har opdaget det problem, som de fleste er enige om eksisterer, vil ministeren så gøre alt, hvad ministeren overhovedet kan, for at sagsbehandlingen kommer til at foregå meget hurtigt, så vi ikke længere sidder på hænderne i

denne sag? Jeg tror nemlig, det er meget vigtigt, at vi får handlet hurtigt.

Angående grooming, altså opnåelse af kontakt med børn via nettet med henblik på sex, har vi bemærket, at den svenske rigsadvokat nu mener, at man skal gennemføre et forbud i Sverige. Hvad er ministerens kommentar til, at Sverige nu er på vej med noget, som den danske regering åbenbart siger nej til?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at som jeg hørte det, er vi sådan set tilnærmelsesvis enige om i hvert fald to ting.

Kl. 17.10

For så vidt angår spørgsmålet om forhøjelse af straffen for seksuelt misbrug af børn, har jeg for et par måneder siden bedt Straffelovrådet om at gå ind og se på, hvad praksis er, og hvordan man konkret kan komme med et forslag til eventuelt en forhøjelse af straffen. Der er det bestemt min plan – og det er også det, der er aftalt med Straffelovrådet – at hvis der er behov for et lovgivningsinitiativ på området, kommer det i næste folketingssamling. Det vil sige, at det er inden for en kort tidsfrist, en måned, at der skal foreligge noget, som vi politisk skal tage stilling til.

Jeg vil gerne understrege, ikke mindst efter Tøndersagen, at jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi sikrer, at strafferammen er så tilpas høj, at der i de virkelig alvorlige tilfælde bliver idømt meget, meget lange fængselsstraffe. Det er også en del af baggrunden for, at jeg synes, det har været helt rigtigt efter Rigsadvokatens redegørelser, at Straffelovrådet nu er inde og se på det.

For så vidt angår det svenske initiativ, kender jeg det ikke, men det, jeg synes er vigtigt at få fremhævet, er, at i forhold til grooming og det, briterne har gjort, går dansk lovgivning allerede i dag videre end den britiske. Så hvis vi gjorde ligesom briterne, ville vi sådan set gøre det vanskeligere for politiet at skride ind over for børnelokkere og folk, der ønsker at udnytte børn og unge, og det er der bestemt ingen grund til. Men jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen undersøge, hvad man har gjort fra svensk side.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Peter Skaarup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Med hensyn til det sidste vil vi meget gerne have, at ministeren ser på, hvad det er, den svenske rigsadvokat har gang i. Vi har også forberedt en række spørgsmål, vi vil stille ministeren, ikke bare i forhold til det her, men også til en hel række andre ting, så vi får sat fokus på de initiativer, der ser ud til at være i gang i andre lande, i det håb at Danmark i hvert fald ikke sækker agterud i forbindelse med det, vi kan gøre imod seksuelt misbrug af børn.

Grundten til, at vi sætter fokus på det, er, at det er frygteligt for de børn, der vokser op og stadig væk har det med i bagagen, og det er også derfor, vi er kedede af, hvis regeringen ikke vil være med til at fjerne forældelsesfristen i de her sager, for det er noget, der hænger ved; der er ikke nogen forældelse for dem, det går ud over.

Jeg vil godt stille justitsministeren et spørgsmål i forhold til lovinitiativer. Jeg hører lidt justitsministeren sige, at hvis Straffelovrådet finder anledning til at foreslå ændringer, vil justitsministeren gennemføre dem. Skal det forstås sådan, at justitsministeren ikke kan se det problem, som jeg synes jeg har set svar i Retsudvalget fra ministeren på, hvor der tilkendegives det problem, at der er forskel på strafniveauer i voldtægtssager og sager om sexmisbrug af børn? Og er ministeren ikke enig i, at vi mindst skal sidestille de to strafniveauer?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarups sidste spørgsmål, at jeg er hundrede procent enig med hr. Peter Skaarup om, at det jo er det, der har været intentionen fra Folketingets side lige fra starten af, nemlig at seksuelt misbrug af børn skal der ses på med meget, meget strenge øjne af domstolene. Det er bl.a. også noget af baggrunden for, at Straffelovrådet for flere måneder siden blev sat i gang med at se på, om ikke der er behov for strafskaerpelser.

Så jeg vil sige, at jeg er helt enig med hr. Peter Skaarup, men jeg føler bare, at det rigtige at gøre også på det her punkt er, såfremt der skal laves nye lovgivningsparagraffer, at lade de sagkyndige se på, hvordan man så udformer dem, så de intentioner, som Folketinget har, også bliver ført ud i livet ved domstolene.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til justitsministeren. Og så er det Venstres ordfører, hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Forslagets titel lyder: Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb. Nu må man ikke forledes til at tro, at der på nuværende tidspunkt ingen beskyttelse er for børn og unge mod seksuelle overgreb. Som justitsministeren også har redegjort for, er der heldigvis en omfattende og bred regulering af de her forhold. Ikke desto mindre er det her selvfølgelig et vigtigt område, som man løbende må forholde sig til.

Beslutningsforslaget består af flere aspekter. For så vidt angår strafferammerne for seksuelle overgreb på børn, er dette reguleret i straffelovens kapitel 24, nærmere bestemt §§ 222-227, og strafferammen er i den nuværende regerings tid forøget til 8 års fængsel, men kan i særlige tilfælde stige til 12 års fængsel. Denne strafferamme svarer efter det i forslaget bemærkninger anførte til strafferammerne i vore nabolande.

Endvidere er det anført, at det, der har foranlediget forslaget, er, at de forhøjelser af strafferammer, der blev foretaget i 2002, endnu ikke er slået igennem i praksis, men det konstateres, at Straffelovrådet for få måneder siden har fået til opgave at overveje, om der er anledning til at ændre eller justere strafniveauet i sager om seksuelle overgreb mod børn.

Venstre finder på den baggrund, at det vil være rigtigst at afvente rådets videre arbejde.

Kl. 17.15

Forslaget indeholder endvidere et forslag om tvungen medicinsk kastration af personer, der dømmes for seksuelle overgreb på børn. Venstre henholder sig i denne forbindelse til, at Lægeforeningen har sagt, at en sådan tvungen behandling er et meget alvorligt indgreb i den personlige frihed, og at der er meget store risici forbundet med den pågældende behandling.

Derudover foreslås afskaffelse af forældelsesfristen i det, der betegnes pædofilisager. Venstre finder, at den nuværende regel, hvorefter forældelsesfristen tidligst regnes fra det tidspunkt, hvor den forurettede fylder 18 år, er ganske rimelig. Den sikrer, at den forurettede i en periode efter myndighedsalderen kan reagere over for det tidligere stedfundne misbrug. Endvidere rejser en afskaffelse af forældelsesfristen en række problemer i forbindelse med sager om seksuelle overgreb på børn.

Forslagsstillerne finder også, at den såkaldte strafnedsættende rabatordning ved gentagelseskriminalitet bør afskaffes, og henviser i den forbindelse til princippet om absolut kumulation. Det har justitsministeren gjort sig nogle udmærkede betragtninger over, som vi er enige i i Venstre.

Den sidste del af forslaget vedrører et forbud mod såkaldt sexchat med børn og forsøg på at lave sexaftaler med mindreårige over internettet. De strafferetlige regler i dansk ret om forsøg gør det allerede nu muligt at straffe folk, der laver sexaftaler med henblik på misbrug af mindreårige, hvorfor forslaget efter vores opfattelse er overflødigt.

Den såkaldte sexchat er nok anstødelig, på alle måder forkastelig, men et direkte forbud mod at tale om seksuelle emner må man efter vores opfattelse løse via domspraksis.

Afslutningsvis vil jeg påpege det betænkelige i, at forslaget pålægger regeringen at fremsætte forslag inden udgangen af folketingsåret. Vi skriver trods alt i dag den 25. april, og det er svært at se, hvordan et lovforslag først skal udformes, dernæst igennem udvalgsbehandling og tre behandlinger i Folketingssalen, inden Tinget går på sommerferie. Jeg tror, vi for ganske nylig har haft en sag, som dette Ting erindrer, og som ikke ligefrem opfordrer til gentagelse.

Af de ovenanførte grunde kan Venstre altså ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Søren Pind nævner, at det ikke kan nås at fremsætte forslag. Det forudsætter selvfølgelig, at Folketinget slutter den 1. juni, som det ligger i kalenderen lige nu, men der er jo ikke noget til hinder for, at Folketinget tager lidt ekstra tid til mange af de lovforslag, som bliver behandlet i Folketinget nu, og det her kunne måske være et af dem, for det haster faktisk, synes vi, med at lave nogle fornuftige initiativer på området.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til hr. Søren Pind. Hr. Søren Pind nævner på Venstres vegne, at der er en række principielle problemer med en afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager. For os at se er der ikke nogen større principielle problemer, og vi kan ikke se andet, end at det faktisk vil være en god idé at afskaffe den frist. For der er det store principielle problem – det kæmpe problem – for dem, sexmisbrugeren går ud over, at for dem forældes det, de har været udsat for, aldrig. Det

er noget, der ligger i baghovedet af de pågældende mennesker resten af deres liv. Derfor vil jeg godt spørge hr. Søren Pind: Hvad er det for nogle principielle problemer, der overskygger det, at man ødelægger et menneskes liv på den måde, som det sker?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg skal ikke være uenig med hr. Peter Skaarup i, at det her er forhold, som præger mennesker i meget, meget lang tid. Men det er klart, at der sker et sammenfald med, at der også må være en grænse for, hvor lang tid man kan forvente at samfundet vil forfølge folk. Jeg vil ikke erklære mig uvillig til at drøfte det her nærmere. Det var måske en lidt stærk formulering, jeg fik anvendt. Men det er også rimeligt nok, at der kommer et tidspunkt for enhver ting, hvor man må sige: Nu er der gået så lang tid, og folk har haft myndighedsalder så længe, at man ikke længere kan gøre det gældende ved offentlige anliggender. Og det er selvfølgelig en vanskelig overvejelse; det vil jeg medgive hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er egentlig glad for, at hr. Søren Pind siger, at Venstre er villig til at drøfte det her, for det reelle problem for mange af dem, der har haft det her i baghovedet i mange år, er, at de faktisk f.eks. som 29-årige kan opleve, at de får det problem frem i lyset og bliver klar over, at de altså har været udsat for et måske massivt seksuelt misbrug og gerne efter lange overvejelser vil føre en sag mod den person, der har udsat vedkommende for det seksuelle misbrug, men finder ud af, at nu er sagen forældet.

Det ser vi som et problem, og der har været en række eksempler, bl.a. i Danmarks Radio, hvor man kan mærke, at det virkelig er noget, der går de mennesker på, at sagen er glemt og ikke kan rejses igen.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Min bemærkning skulle blot forstås sådan, at der også er et modstående hensyn. Der er det hensyn, at på et tidspunkt må der være en grænse for, hvor lang tid en begået handling skal forfølges af samfundet. Det gælder ved snart sagt alle andre anledninger.

Men jeg synes egentlig, der kan være meget fornuft i, når beslutningsforslaget behandles i Retsudvalget – som jeg har en formodning om at det kommer til – at vi drøfter den pågældende problemstilling der. Det har jeg ingen indvendinger imod, tværtimod.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren, og vi går videre til den socialdemokratiske ordfører, hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Da den socialdemokratiske ordfører, hr. Morten Bødskov, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Socialdemokratiets synspunkter her.

Seksuelle overgreb mod børn er en af de mest modbydelige forbrydelser, man kan forestille sig. Ofrene må kæmpe med konsekvenserne af overgrebene resten af deres liv, og overgrebene skærer i hjertet på os alle. Derfor skal vi politisk gøre alt, hvad der står i vores magt, for at beskytte vores børn og sikre, at de ikke udsættes for overgreb.

Er ulykken ude, og overgrebet sket, skal straffen være hård og kontant og afspejle den alvor, som vi som samfund betragter pædofilforbrydelser med. Socialdemokraterne mener, at indsatsen over for seksualforbrydere skal skærpes, og at støtten til ofrene og deres familier skal styrkes.

Om det lige er Dansk Folkepartis konkrete vej, vi skal betræde i alle tilfælde, er ikke sikkert, men vi deler intentionerne i forslaget.

Folk, der misbruger børn seksuelt, skal straffes hårdere, end de bliver i dag. På initiativ af Socialdemokraterne blev straffen skærpet i 2002, så strafferammen nu er 12 år, men meget tyder på, at ønsket fra et meget bredt folketingsflertal om skærpelse af straffene ikke helt er slået igennem i en række afsagte domme. Ved selv meget grove seksualforbrydelser mod børn afsiges der domme på under 1½ års fængsel.

Socialdemokraterne ønsker, at vi i fremtiden straffer overgreb mod børn hårdere, end praksis er i dag. Vi ønsker samtidig, at domstolene i højere grad skal kunne varetægtsfængsle personer i sager om seksuelt misbrug af børn. Det er krænkende for alles retsfølelse, men ikke mindst for ofrene og deres familier, pludselig at se gerningsmanden cykle rundt i hjembyen eller fremture med forklaringer på sine overgreb i tv-nyhederne eller i stort opsatte dagbladsinterviews.

Samtidig skal vi undgå, at vores børn udsættes for seksuelle overgreb. Vi kan ikke alene

straffe os ud af problemerne. Det er helt afgørende, at vi styrker forebyggelsen, så færre børn i fremtiden bliver udsat for overgreb.

Alt starter i det små, og måske i særlig grad når det gælder seksualforbrydelser mod børn. Derfor skal der sættes ind første gang uanset forbrydelsens størrelse. Personer, som ser børneporno eller blufærdighedskrænker børn, er syge mennesker med vanvittige tanker om, hvad man kan gøre ved børn, og hvordan man skal omgås børn. Derfor skal behandlingen styrkes, så vi bedre kan forebygge overgreb mod børn.

I den grovere ende af forbrydelserne skal indsatsen også forstærkes. Efter en årrække med mulighed for, at dømte frivilligt kan blive behandlet med medicinsk kastration, viser resultaterne sig meget positive. De dømte frigøres for deres tvangstanker om børn, og tilbagefaldet til kriminalitet er meget lavt. Derfor foreslår Socialdemokraterne nu, at muligheden for medicinsk kastration inddrages som et fast element i afsagte domme og efterfølgende behandling af sexdømte. Det skal selvfølgelig være læger, som vurderer den enkelte sag. Mens erfaringerne skal bruges, vi skal beskytte vores børn meget bedre.

Endelig skal ofrene for seksualforbrydelser sikres bedre støtte. Der skal økonomisk være tid til den nødvendige psykologbehandling, erstatningerne skal i vejret, og sagsbehandlingstiderne for erstatning skal ned.

Med udbredelsen af it er børneporno og antallet af voksne, som lokker børn og unge til sex, steget voldsomt. It-branchen har et stort medansvar, men også politisk kan der gøres meget mere. Grooming er det seneste fænomen, hvor voksne udgiver sig for jævnaldrende for at lokke børn og unge til sex. Antallet af henvendelser om børnepornosager, hvor voksne forsøger at opnå sex med børn, eller hvor de online krænker børns blufærdighed, steg fra 461 i 2004 til 791 i 2005. I andre lande er det klart strafbart at foretage grooming. I den danske straffelov fremstår det meget uklart. Socialdemokraterne mener derfor, at straffeloven skal tydeliggøres på dette område.

Vi skal beskytte vores børn og unge mod seksuelle overgreb, og derfor støtter vi intentionerne i forslaget og ser frem til det videre udvalgsarbejde.

Kl. 17.25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Allan Niebuhr fra Det Konservative Folkeparti.

Allan Niebuhr (KF):

Da Det Konservative Folkepartis retsordfører, hr. Tom Behnke, desværre er blevet syg, har jeg lovet at sige følgende:

Det Konservative Folkeparti ser med den allerstørste alvor på alle former for seksuelt misbrug af børn og unge. Det er så afskyeligt, og det er ufatteligt, at der overhovedet findes mennesker, der kan finde på at være så nedrige og onde mod børn. Vi er derfor helt enige i den overordnede intention i beslutningsforslaget, nemlig at sådanne forbrydelser skal straffes hårdt og konsekvent, og at vi skal gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at beskytte børn og unge mod seksuelt misbrug.

Netop derfor har vi fra Konservatives side presset på og faktisk fået gennemført flere opstramninger af lovgivningen. Regeringen har således udarbejdet en handlingsplan om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, der sætter fokus på forebyggelse og retsforfølgning af de kriminelle.

Straffene for seksuelt misbrug af børn skal være hårde og konsekvente. Derfor var det også et krav fra konservativ side til regeringen, at der blev strammet op, og det skete som bekendt i 2002, hvor straffene for såvel voldtægt som seksuelt misbrug af børn blev skærpet. Men vi stoppede ikke ved det. Lige siden har vi fulgt området meget nøje for at se, om domstolene nu også lever op til vores ønsker om skærpede straffe.

Rigsadvokaten har således givet flere redegørelser, og det ser ud til, at domstolene faktisk har forstået, hvad den lovgivende magt kunne tænke sig. Men er det nok? Det spørgsmål stiller vi os selv i disse dage og kan derfor med tilfredshed konstatere, at justitsministeren har bedt Straffelovrådet om at overveje, om der gennem lovgivning kan være anledning til at ændre eller justere strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn. Vi er fra Konservatives side af den opfattelse, at lovgivningen godt kunne strammes en tand mere, så forbyrderne får endnu hårdere straffe for seksuelt misbrug af børn.

Dansk Folkeparti har oplistet en række pinde i sit forslag, en række forslag til opstramninger. Vi har fuld forståelse for intentionen med de konkrete forslag, som Dansk Folkeparti kommer med, men som ministeren har redegjort for, er der nogle problemer med de konkrete forslag. Det er f.eks. ikke muligt at tvangsbehandle pædofile, for behandlingen er intet værd uden en psykoterapeutisk behandling, og det kan kun lade sig gøre, hvis personen er modtagelig for

behandlingen. Tvang kan altså ikke lade sig gøre.

Til gengæld skal vi sørge for, at de pædofile motiveres til behandling, og her skal vi være vedholdende.

I forhold til rabatordninger ved flere forbrydelser kan vi sagtens følge forslagsstillerne i den frustration, der er ved, at tre gange misbrug ikke giver tre gange straf. Vi kunne da også godt tænke os, at domstolene i højere grad dømte serieforbryderne hårdere, end man gør i dag.

En absolut kumulation kan vi dog ikke tilslutte os, jævnfør ministerens forklaring om retstradition.

I forhold til de pædofiles bosætning og fremtidige jobmuligheder er vi ret enige med forslagsstillerne – dog ikke så meget i den første del af forslaget om bosætning, for vi tror på, at det kan blive ganske svært for et lille land som Danmark at indføre en sådan regel, uden at det kommer til at betyde, at den dømte efter udstået straf må forlade landet. Vi skal trods alt huske på, at straffen er udstået på det tidspunkt.

Dertil kommer, at der allerede i dag i straffeloven er mulighed for at give tilhold mod at komme bestemte steder og forbud mod at indfinde sig bestemte steder.

Med hensyn til den anden del af forslaget om ikke at blive ansat i stillinger, hvor der arbejdes med børn, har regeringen jo allerede med støtte fra Dansk Folkeparti gennemført konsekvente regler om børneattester.

De indebærer, at offentlige arbejdsgivere, der skal ansætte medarbejdere, eller fritidsorganisationer, der skal engagere frivillige ledere, som kan beskæftige sig med børn under 15 år, får oplysning om de pågældendes eventuelle domme for seksuelle forbrydelser mod børn. Disse regler giver et betydeligt værn mod, at personer, der tidligere er dømt for seksuelle overgreb mod børn, kan udnytte arbejde med børn og unge til at begå nye forbrydelser.

I forhold til såkaldt grooming på internettet er vi enige med ministeren i, at den danske straflovsbestemmelse om forsøg er bedre og langt mere vidtgående end de begrænsede muligheder, som f.eks. England har. Der er derfor ikke nogen grund til, at vi begrænser os selv og mulighederne for at komme efter forbryderne.

Så når det gælder intentionerne bag beslutningsforslaget, er vi fra Konservatives side enige, nemlig at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at vores børn og unge ikke bliver udsat for seksuelle overgreb.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 17.30

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil starte med at sige, at Det Radikale Venstre for en gangs skyld vil erklære sig enig i justitsministerens tale. Der er et par punkter, jeg vil kommentere, men jeg vil ikke gå ind i en total gennemgang af alle punkterne. Jeg vil således ikke behandle tvungen behandling, stop for strafnedsættende rabatordninger og forbud mod pædofile, der bosætter sig.

Jeg vil gerne komme med nogle kommentarer på de andre områder, og så vil jeg godt helt overordnet sige, at jeg synes, at forslaget til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelt overgreb faktisk er et godt forslag. Men jeg synes, man kommer til at indskrænke det, ved at man koncentrerer sig meget om – nu kan jeg simpelt hen ikke lige sige det, uden at jeg læser det op: pædofili.

Forslaget får en for stærk fokus på det, selv om bemærkningerne for så vidt omhandler meget andet. Det er lidt ærgerligt, for jeg synes, at der er ret meget at diskutere på det her område, hvor der faktisk foregår forfærdelige ting. Så jeg synes, at overskriften er god, men jeg synes, at man er kommet til at være for fokuseret på pædofili, og noget af det, som jeg gerne ville have afklaret, er: Hvor er egentlig grænsen for det, og findes der en præcis aldersgrænse for det? For det, forslaget indeholder her, er jo efter min opfattelse meget bredere end bare de helt små børn.

Straffelovrådet ser jeg også frem til bliver færdig, for jeg er meget enig i – det må Dansk Folkeparti jo også lægge mærke til – at straffen mindst skal være på niveau med voldtægt, hvor vi jo altså oplevede tidligere, også under den tidligere regering, at man lavede en undersøgelse og rent faktisk fandt ud af, at vi lå langt under de lande, vi normalt sammenligner os med, når det drejede sig om straffen for voldtægt.

Jeg synes, at Tøndersagen og andre sager viser, at det er, som om børn ikke regnes for rigtige mennesker. De er ikke helt så meget værd. Jeg synes sådan set, at de er nok så meget værd for ikke at sige endnu mere værd, og derfor burde det i virkeligheden være meget værre end voldtægt. Det er et ødelagt liv, hvilket ordføreren også allerede har været inde på i sine spørgsmål, og det er noget, der kommer tilbage i en stor del

af livet. Og netop når det er børn, er det altså et ødelagt liv helt fra starten.

Man kan sige, at vi andre måske kan komme ud for noget på et senere tidspunkt i livet. Her er det et ødelagt liv helt fra starten. Derfor er jeg enig med, tror jeg, Dansk Folkeparti i, at straffene skal være høje, simpelt hen for at signalere, at børn er rigtige mennesker og lige så meget værd og derfor skal behandles sådan i forhold til strafudmåling, og der har man selv nævnt voldtægt, og det er jeg så gået ind på.

Så er der spørgsmålet om forældelsesfristen. Der er jeg sådan set enig i det, som justitsministeren siger. Spørgsmålet er, om man kan finde en anden form at arbejde med det på, end bare lige at gå ind i en lang række straffebestemmelser. Der kunne også være en hel del anden form for konfrontation, eller hvad ved jeg, som vi benytter os af i andre sammenhænge, og som man måske kunne bruge inden for det her område.

Så er der spørgsmålet om chat, om det, vi har i dag, er nok eller ej; det synes jeg vi skal arbejde med i udvalget. Det er helt oplagt, at det giver nogle øgede muligheder, og der må man sige, at det jo er fantastisk vigtigt, at forældre og lærere, og hvad ved jeg, sætter ind på det her område. Da vi andre var unge og små og attraktive, blev vi jo advaret mod de her mænd, som kunne henvende sig til en på gaden, og noget tilsvarende er man faktisk efter vores opfattelse nødt til at gøre på chatområdet.

Så vi synes, vi skal se på, om det, der er, er nok. Jeg ved godt, hvad justitsministeren har sagt. I øvrigt vil vi gerne diskutere hele forslaget, men vi vil altså også gerne gå ind på det her chatområde og se, om der er nok.

Men så vil jeg egentlig godt slutte med at sige, at et af problemerne jo er det, som forslagsstillerne selv remser op i bemærkningerne, nemlig at 85 pct. af de unge mellem 12 og 14 år, der bliver udsat for overgreb, faktisk bliver udsat for overgreb af nogle, de kender.

Det gør jo området ekstremt vanskeligt, men det gør altså, at man skal prøve at sætte ind også i de sammenhænge. Og den allersidste bemærkning er faktisk, at noget af det, der har chokeret mig mest igennem de sidste lange diskussioner og sager og alt muligt, der er rullet op, er, at hvis de unge henvender sig, så melder de voksne ofte pas, og det er selvfølgelig, fordi det er utrolig svært at håndtere. Det er utrolig tidsrøvende, og derfor synes jeg, at man skal prøve at kigge på, hvordan man kan gå mere aktivt ind her.

Jeg har også hørt, at de unge ikke ved, hvor de kan henvende sig. Det kan også være, at man skal udvide med hotlines eller alt muligt andet, så der rent faktisk er et sted, hvor unge kan henvende sig. Det gælder, hvis de er udsat for seksuelle overgreb, og det gælder også, hvis nogle af deres kammerater f.eks. har hørt om et overgreb på en eller anden måde, og hvor den pågældende ikke rigtig vil melde det til noget sted. Så spørger de: Hvor kan vi egentlig gå hen og snakke om de her ting? Og der er ikke rigtig nogle oplagte steder at gå hen.

Så jeg synes også, at man skal gå ind bredere, end forslagsstillerne har gjort. Men jeg synes, at vi kan benytte overskriften, som jeg synes er fin, til også et mere dybtgående udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Tak for ordførerens bemærkninger om forslaget. Det var meget konstruktivt, synes jeg. Det er da godt, at Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti måske kan blive enige om noget.

Når man kigger forslaget igennem, er der flere ting, som Det Radikale Venstre kan støtte, kan jeg høre, end det, regeringen kan støtte. Det, der selvfølgelig er lidt interessant for os i den situation, hvor vi tilsyneladende kun har regeringens støtte til det første punkt, nemlig højere straffe – måske, hvis Straffelovrådet anbefaler det og finder nogle modeller for det – er jo at høre, hvilke af de øvrige fem punkter fru Lone Dybkjær her kan give sin tilslutning eller delvise tilslutning til. Kan ordføreren, fru Lone Dybkjær, sige mere præcist: Hvilke af de fem øvrige forslag kan vi blive enige om?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det jo mere chokerende for Dansk Folkeparti, hvis de ikke er enige med regeringen, end det generelt er for Det Radikale Venstre i den nuværende situation, kan man sige. Men vi prøver altid at forholde os sagligt til forslagene, inklusive Dansk Folkepartis forslag.

Jeg prøvede faktisk at gå dem igennem og sige, at vi synes, det er vigtigt, at Straffelovrådet udtaler sig. Jeg prøvede også at sige noget om det med forældelsesfristen, hvor vi synes, at den nuværende lovgivning er rimelig, fordi man ikke skal kunne gå for langt tilbage. Men kunne man finde nogle andre måder at tage de her sager op på end bare ved at køre en ren straffesag?

For ofte viser det sig jo, at de, der på et senere tidspunkt i deres liv erkender, at der er et eller andet mørkt hul, som de har fortrængt, kunne have brug for at tale ud om det og måske også blive konfronteret med den pågældende i en dialog. Det ser vi også i andre sammenhænge straffemæssigt. I forbindelse med voldtægtssager er det ikke altid et spørgsmål om, at den pågældende bliver straffet, men at kvinden får lov til at konfrontere sig over for manden – det her er nok ikke særlig godt dansk – og sige: Jeg synes, at det, du gjorde, var forkert. Det ville være godt at få den dialog. Vi har da oplevet i nogle sammenhænge, at det ville være en god ting, og det kunne måske bruges her.

I forbindelse med chat vil vi være ...

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Undskyld, men taletiden er opbrugt for længst. Hr. Peter Skaarup har bedt om en ny kort bemærkning, så der bliver mulighed for at fortsætte.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det giver ordføreren mulighed for at fortsætte om lidt måske. Men jeg vil godt spørge mere konkret i forhold til forældelsesfristen. Jeg tror, vi er enige om, at det er uheldigt, at der er den der meget stringente frist, der i dag betyder, at man, hvis man er over 28 år, så i princippet ikke kan føre sager. Så kan der ikke foretages noget over for f.eks. en gerningsmand, som har misbrugt et barn seksuelt i en ung alder, hvis den pågældende nu er over 28 år.

Jeg kan komme med et tænkt eksempel. Vi kunne forestille os Tøndersagen. Hvad nu, hvis den aldrig var kommet ud til offentligheden – fru Lone Dybkjær kender Tøndersagen – altså det misbrug af den unge pige, der er tale om? Hvad hvis den unge pige så var blevet opmærksom på det, og det var dukket frem, som sådan noget dukker frem, i en alder af 30 år, ville det så ikke være rimeligt nok, at man kunne gå tilbage uden nogen forældelsesfrist og dømme de pågældende, der havde udsat den pige for det forfærdelige misbrug, der har været tale om?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, at vi skal diskutere det i udvalgsarbejdet. Det er jo det, vi har udvalgsarbejdet til. Nu bliver Tøndersagen nævnt, og den er så oplagt, at man er nødt til at sige ja, ikke? Men det er jo

ikke altid, at man skal lave generel lovgivning på basis af meget konkrete sager.

Kl. 17.40

Det, jeg har sagt, er, at jeg synes, vi skal gå ind og kigge på det her, for jeg er enig med ordføreren i, at det ikke behøver være noget, der er dukket op, før man er 28. Vi har jo også set en lang række forfattere komme frem med deres fortælling om incest på et senere tidspunkt af deres liv, hvor de er klar til det. Men det er jo ikke sikkert, at man nødvendigvis skal gribe til strafferammer, men man skal måske gribe til andre former. Men lad os diskutere alt det her. Vi er enige med forslagsstillerne i, at det er ganske forfærdeligt med de overgreb på børn.

Vi er også enig med forslagsstillerne i det helt overordnede, som jeg tror forslagsstillerne også står for, nemlig at der ikke gøres nok, og at vi voksne personer skal ind, når vi oplever, at der faktisk er en appel til os. Det gør vi ikke godt nok. Det gælder os selv som personer, offentlige myndigheder, og hvad ved jeg.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er næste ordfører hr. Kristen Touborg, SF.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Bastrup, ikke kan være til stede i salen på nuværende tidspunkt, skal jeg anføre følgende på SF's vegne:

Dansk Folkeparti har med sit forslag taget den helt store pensel frem. Formålet er at beskytte børn og unge mod seksuelt overgreb. Det er et formål, ingen her i salen kan være imod. Problemet er blot, at det ikke er tiltag, der efter SF's opfattelse reelt beskytter børn og unge mod seksuelt overgreb.

Vedrørende højere straffe: Ingen, der begår overgreb, tænker et sekund på straffen. Antallet af sager er jo ikke faldet efter de sidste stramninger af straffeloven.

Vedrørende tvungen behandling: Dansk Folkeparti ved eller burde vide, at tvang her ikke kan lade sig gøre uden terapi. Terapi kan ikke lade sig gøre under tvang. Får man ikke den enkelte til at forstå det forfærdelige i overgrebet og forstå, at han skal standses, så holder han jo blot op med at tage det stof, som fører til de medicinske kastrationer.

Vedrørende straffenedsættende rabatorndninger: Som vi forstår forslaget, betyder det, at Dansk Folkeparti vil stække domstolens ret til

at fastsætte straffen, og det vil vel undergrave den mening, der er med at have domstole.

Endelig vedrørende forbud mod sexchat: Det er vi enige i, men det er da vist forbudt allerede. Problemet er blot, hvordan vi får fat i dem, der ønsker at begå overgreb.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke bedt om korte bemærkninger. Enhedslisten er ikke til stede, så vidt jeg kan se, og derfor går vi videre til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak til Folketinget for en i hvert fald på nogle punkter positiv behandling af det forslag, Dansk Folkeparti har fremsat om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb.

Man kan selvfølgelig godt få en lidt mærkelig fornemmelse efter en debat som den her, hvor en række partier ikke lader sig repræsentere af ordførere, og så er det lidt svært at gå ind i en debat med de pågældende. Der er også et parti, der ikke er til stede. Men jeg vil alligevel prøve at samle lidt op i forhold til det, der er sagt under debatten.

Først kan jeg med hensyn til det punkt, vi har fremsat i forslaget, der handler om højere straffe, i hvert fald konstatere, at der vel stort set i hele Folketinget er enighed om, at vi skal have kigget på det. Jeg kunne måske godt have tænkt mig, at justitsministeren var lidt mere klar i mælet, som jeg synes justitsministeren har været i medierne i forhold til, at der skal ske en fuldstændig ligestilling af voldtægtsstraffe med straffe for seksuelt misbrug af børn. Det er det, vi har lovet hinanden blandt de partier, der har støttet de lovændringer for år tilbage, og det er også det, vi skal følge op på. Men jeg tror, at justitsministeren måske tager det forbehold, fordi vi lige skal se, hvad udspillet bliver fra Straffelovrådet. Jeg håber det, for jeg mener, at der er behov for aktiv handling.

Kl. 17.45

Hvis man ser på forslaget, vi har fremsat om medicinsk kastration af personer, der dømmes for seksuelle overgreb mod børn, mener vi, hvilket vi kan argumentere for i forslaget, at der er rigtig gode argumenter for at gennemføre det forslag. Men hvis vi kigger rundt på modtagelsen her i Folketinget, ser det ud, som om det kun er Socialdemokraterne – der må man rette mig, hvis det ikke er rigtigt – der vil være enige med os i det.

Men vi vil under udvalgsbehandlingen stille en række spørgsmål og arbejde for, at vi kan få et flertal for det forslag, selv om det kun er de to forholdsvis store partier, der vil støtte det foreløbig.

Noget andet er med hensyn til afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager. Der kan jeg fornemme, at der er mulighed for, at nogle partier kan gå sammen om at finde et fornuftigt grundlag. Der er en forståelse blandt flere partier for, at det kan være et problem, at man ikke kan føre en sag, også i alvorlige sager, mod personer, der har misbrugt en, eller mod en person, der har misbrugt en i en tidlig alder, altså at det allerede når man er fyldt 29 år, er slut med at kunne rejse sager ved domstolene eller på anden vis mod dem, hvilket fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre var inde på, der har misbrugt en. Det er ikke rimeligt, og der kunne jeg høre på både Det Radikale Venstres ordfører, på Socialdemokraternes ordfører og i virkeligheden også på Venstres ordfører, at man var villig til at kigge på det under udvalgsbehandlingen.

Når det gælder et stop for straffenedsættende rabatordninger ved gentagelseskriminalitet, hørte jeg igen Socialdemokraterne være positive. Det var lidt sværere at finde ud af, hvad de øvrige partier ville. Ministeren ville ikke være med til det. Men i Dansk Folkeparti holder vi fast ved, at vi vil arbejde videre med det, for vi synes faktisk, det er uheldigt, at vi har kunnet se, at man kan få nedsat sin straf i tilfælde, hvor der er begået mange tilfælde af seksuelt misbrug af børn.

Så vil vi også arbejde videre med forslaget om, at vi skal forbyde pædofile at bosætte sig i en bestemt afstand af børneinstitutioner. Vi har, efter forslaget blev fremsat, undersøgt yderligere omkring en ordning, man har i Norge på det her område, fordi vi i det hele taget mener, at vi skal samle alt det gode, vi overhovedet kan gøre for at beskytte børn, fra udenlandske erfaringer.

Det vil vi arbejde videre med, fordi vi mener, at der er problemer på det område, og at det er en god tryghed for forældrene at have, at man ikke har pædofile, der bor op og ned ad en skole eller en svømmehal, hvor fristelsen måske er for stor for pædofile. I virkeligheden vil det også være en fordel for den pædofile, der på den måde ikke er fristet af at dyrke den sygelige trang til sex med børn, som vedkommende har.

Med hensyn til sexchat har vi under debatten nævnt, at man i Sverige arbejder med et forbud mod sexchat med børn. Vi har noteret os, at ju-

stitsministeren siger, at man har et forbud også i Danmark, at det er strafbart i Danmark, men vi har også noteret os, at der ikke bliver ført nogen sager på det pågældende område i Danmark. Og vi har også noteret os, at Red Barnet har meddelt, at de synes, det er meget vigtigt, at man får prøvet den paragraf for at se, om den rækkevidde, som jeg hører justitsministeren sige paragraffen har, er reel eller ej.

Vi har også noteret os, at det her område er et område, man arbejder meget med i andre lande, fordi man er bange for, at børn bliver kontakten via nettet, som er meget omsiggribende, med henblik på sex, og derfor synes vi, det er vigtigt, at vi arbejder videre med den del af forslaget.

Så hvis jeg skal gøre tegne-, nej, regnebrættet op – det hedder det vistnok – kan vi se, at regeringen vil støtte et forslag, og Venstre vil måske støtte halvandet forslag i vores sekspunktsprogram. Socialdemokraterne vil vel nærmest støtte alle seks forslag, som jeg hørte det. Det er vi glade for, hvis det er rigtigt. De Konservative vil også støtte et til halvandet forslag ud fra det, jeg kan notere mig, og Det Radikale Venstre skiller sig ud som et parti, der ligger lidt i midten, og de vil godt støtte to, tre, fire, måske under visse omstændigheder flere af de forslag, vi har fremsat her. Enhedslisten har vi ikke hørt sige noget i dag. Hvad angår SF, så var det vel nærmest en afvisning af det hele fra ordførerens side. Det kan jeg slet ikke forstå, men sådan er det åbenbart.

Kl. 17.50

Vi vil fortsætte arbejdet i den retning, som forslaget lægger op til, og vi vil som nævnt stille en række spørgsmål under udvalgsarbejdet. Vi håber på, at vi, hvis ikke vi kan vedtage lovgivningen inden sommerferien, hvor Folketinget tager af sted, i hvert fald kan blive enige om at pålægge regeringen lovgivning på fornuftige punkter ud fra det, som jeg hører et flertal i Folketinget gerne vil.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsi-

gelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetalte velfærdsbesøg i kvæg- og svinebesætninger.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 2/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti pålægges regeringen at indføre brugerbetalte velfærdsbesøg hvert tredje år i alle danske kvæg- og svinebesætninger med virkning fra den 1. januar 2008.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen har sympati for de intentioner, der ligger bag beslutningsforslaget. Vi mener, det er væsentligt, at der løbende arbejdes med at sikre et højt dyrevelfærdsmæssigt niveau i dansk landbrug, herunder i svine- og kvægbesætningerne. Regeringen er derfor også meget positivt indstillet over for initiativer, der kan forbedre velfærd for dyrene i besætningerne. Jeg vil i den forbindelse også pege på resultaterne af velfærds-kontrollen for 2005, og ikke mindst den senere tids omtale af problemerne med skuldarsår hos svin viser, at vi fortsat har en række udfordringer på dette område.

Når vi fra regeringens side alligevel ikke kan støtte beslutningsforslaget, hænger det sammen med, at vi allerede har kontrol på området i dag, ligesom der er en række nye tiltag på vej.

Som reglerne er i dag, foretager fødevareregionerne hvert år en stikprøvekontrol af mindst 5 pct. af alle besætninger med mindst 10 landbrugsdyr. Stikprøvekontrollen er risikobaseret, hvilket indebærer, at kontrolfrekvensen er højere for besætninger, hvor der er en særlig risiko for dyrevelfærdsmæssige problemer.

Jeg vil også nævne, at det følger af dyreværnslovens § 3, stk. 4, at den, der erhvervs